

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

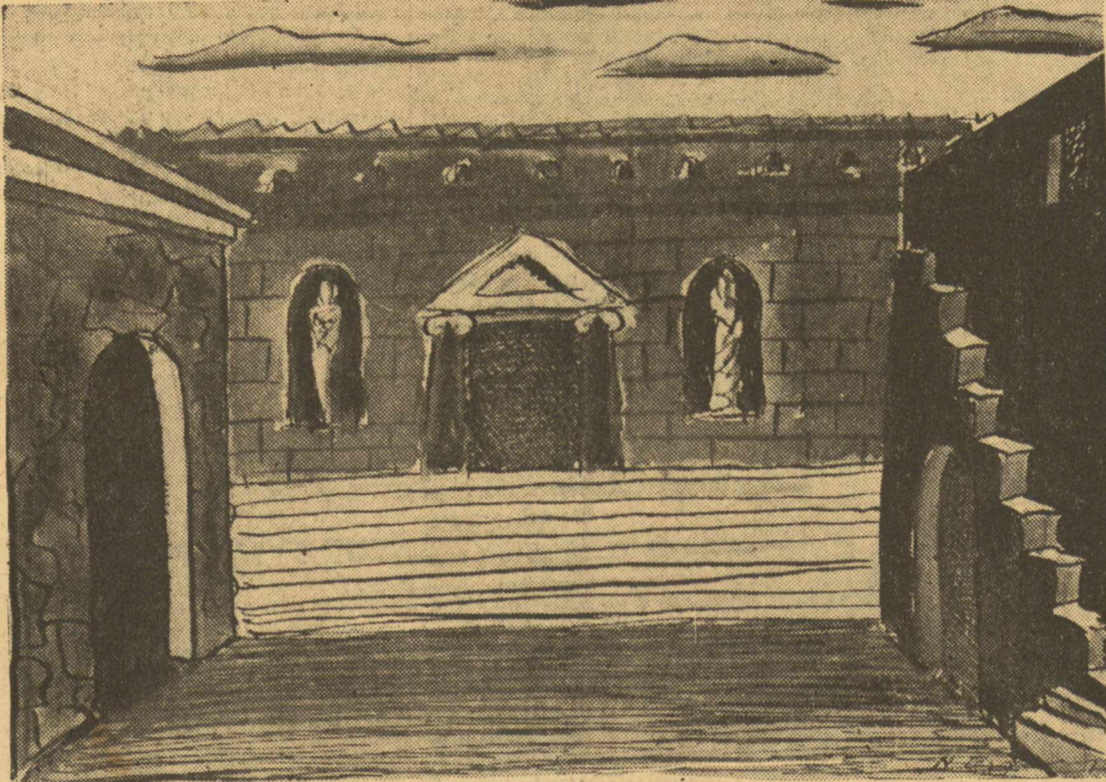
ΘΕΑΤΡΟΝ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ ■ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 4. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21-774 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ν. Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

Ἡ μακέττα τοῦ κοστούμιου τῆς «Ἠλέκτρας»

Ἡ «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους στον Ἡμικρατικό Θεάτρο Κοτοπούλη

μακέττα ἐπὶ τῆς βάσει τῆς ὁποίας ἐγίνετο τὸ σκηνικὸν τῆς «Ἠλέκτρας». Τὶς μακέττες τοῦ σκηνικοῦ καὶ τῶν κοσμημάτων ἐπιτελέτησαν ὁ κ. Ν. Ἐγγονόπουλος.

Ἡ μακέττα τοῦ κοστούμιου τοῦ «Παιδαγωγού»,

Ἡ ΜΑΡΙΚΑ 33 χρόνια διασάρχεις

ΑΠΟ ΤΗ «ΖΩΖΕΤΤΑ» ΤΟΥ ΓΚΑΒΩ
ΣΤΗΝ «ἨΛΕΚΤΡΑ» ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ
(1907-1939)

Ἐνα μεγάλο θεατρικὸ πένθος Γ. Πιτόεφ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝ. ΣΙΔΕΡΗ ΜΕ ΤΟΥΣ κ. Κ. ΓΙΑΝ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΗ ΚΑΙ Γ. ΒΑΚΑΛΟ

Πέμπτη ἀπόγευμα. Στὴν ἀπογευματινὴ τῆς κ. Ἀνδρέαδης. Βλέπω καὶ τὸν ἀγαπητὸ μου φίλο, τὸν κ. Γιάν. Σαραντιδῆ. Ἐίπε κάπως πρὸς ἐπιφυλακτικὸς. Τὸ εὐγενικὸ χαμόγελό του ἀπαντᾷ στὸ χαιρετισμὸ μου ὡς ἀπὸ τυπικότητα μόνο.

Ρωτῶ: Θυμᾶται τὸν Πιτόεφ; Ἐγκάρδια, βαθεῖα λήθη, τὸ μεγάλο νεκρὸ τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου, ποῦ ὡς ἐξοχὸς νοῦς δὲν ἀνέκει μόνον στὴ Γαλλία. Τὸ θέατρο τὸ παγκόσμιο θρηνεῖ τὸν χαμὸ τοῦ ἀληθινοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, τοῦ καλλιτέχνη τοῦ ὑποδειγματικοῦ γιὰ τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς τὸν καὶ γιὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ τὸν ἀκατάβλητο.

Ὄνομα - σύμβολο: Ὁ Πιτόεφ! Μιλοῦμε γιὰ τὴν δράση του, γιὰ τὴν ἀξία τῆς μεγάλης του τῆς καρδίας καὶ τῆς ὑπέροχης τῆς διανοίας του.
Ὅπου, ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Βακαλό. Μετὰ τὰ πρῶτα λόγια, μπαίνομε καὶ οἱ τρεῖς πάλι στὸ θέμα μας γιὰ τὸν δημιουργικὸ σκηνοθετὴ τοῦ Ποριόου.

Ὁ Γ. Πιτόεφ

Ἄφηνε τὸν πρῶτον περιβόλο τοῦ θεάτρου καὶ μετέπειτα πρῶτομα τὸ γραφεῖο τοῦ κ. Σαραντιδῆ.

Θεωρῶ καθῆκον νὰ καταγράψω ἀμέσως γιὰ τοὺς ἀναγνώστους τῶν «Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα»

Ὅπως ἐκεῖ ἀναγγελοῦν, στίς 15 τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ ἐορτασθῆ ἡ συμπλήρωση τῶν 33 χρόνων ἀπὸ τότε ποῦ ἡ Μαρίκα, κυρία Κοτοπούλη, τοῦ ἑλληνικοῦ κινήτου καὶ τοῦ θεάτρου μας, γίνετο τὸ κέντρο τοῦ πρώτου βίου τοῦ σκηνισμοῦ μετὰ τὸν Εὐθύμιο Βουσαῆρα, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1907 στὸ θέατρο τοῦ Συντάγματος.
Ὁ Πιτόεφ, ὅπως εἶπε γνωστὸ, ἡ «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους, ὡς νέα μεταφράση τοῦ κ. Α. Μελαχροῦ.
Ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου Κοτοπούλη παρεκάλει τὸν κ. Γιάν. Σιδερῆ νὰ συντάξῃ ἕνα δοκίμιον, ποῦ νὰ παρουσιάσῃ ἀντικειμενικὰ ὅλα τὰ κύρια σημεῖα, ἔργα, συγγραφῆς, προσωπικὸν κλπ., ποῦ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Μαρίκας τὸς χρόνους, διατρέχοντας ἕνα μεγάλο δρόμον, ποῦ ἀρχίζει μετὰ τὴν «Ζωζέττα» τοῦ Γκαβῶ ὡς τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ πρώτου τῆς θέσου - γιὰ νὰ φθάσῃ ὡς τὸν ἐπὶ τὸν ἄριστον ποῦ ἐτοιμάζεται μετὰ τὴν «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφοκλέους.

Τὸ δοκίμιον θὰ ἔχη καὶ μερικὸς, τοὺς πρῶτους ἀπορριπτικὰς καταπονητικὰς χαρακτήρας καὶ ἀπλῆς ἀνάλογος ὑπομνήσεις καὶ θὰ μὴ μῆσα στὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς.
Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν τὸ «Παράσκημα» νομίσαμε καλὸ νὰ προσφέρωμ ἐν τῷ ἀπογευματινῷ τοῦ κ. Σαραντιδῆ, ἕνα δελτίον, μὴ χρονιά ἀπὸ τῆς τριανταετίας ποῦ θὰ ἔχη τὸ δοκίμιον, καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου καὶ ὁ συγγραφεὺς μᾶς τὸ παρακαρῶσαν πρόθεμα.

1911
Θέατρον «Ἀττικόν» (πρῶτον Τελετῶν, ὁδὸς Σταδίου). Θίκαρος Μαρίκα Κοτοπούλη - Γ. Παπαϊωάννου. Σύμπραξις Ν. Σάνου (ἔχει ἔλθῃ τὴν περιόδον). - 14 Μαΐου - 9 Ὀκτωβρίου.
Ἡθοισοὶ (καθὼς τοὺς ἀναγγελοῦν οἱ θίκαροι): Φ. Λούη, Χρ. Μυρᾶς, Σ. Ἀλκαίου, Ἀγ. Περίδου, Χαρ. Ταβουλάρη, Αἰμ. Μαρίκου, Ε. Νικολάου, Ρ. Μαρία, Α. Γαβριλιῆ, Ν. Παπαγεωργίου, Α. Λούης, Ν. Μαρίκου, Μ. Μυρᾶς, Ἀθ. Περίδου, Π. Νικολάου, Β. Ἀργυροπούλου, Χ. Τσερτίνης, Γ. Νάκος. Ἐπιτελικὴ συνεργασία Διευτ. Κοτοπούλης.
14 Μαΐου Μετῆλα - Ἄλφειο: Μπαμπᾶς (Χ. Ἀντωνίου) 3 μετὰ τὸ Μπαμπᾶ ἀρχίσαντες καὶ ἡ Κυβέλη καὶ ἡ Νίκα - συνθεσισμὸς ἀνταγωνισμὸς μετὰ τὸ ἴδιον ἔργον τότε.

ποῦ οὐο: Ρίτα (2), 8 Σεπτ. Τ. Μωραϊτίνη: Τὸ Πανόραμα 1911 - 1912 (1), 20 Σεπτ. Ζαχ. Μακρῆ: Ἡ λίμνη ποῦ φουσκᾷ (1), 26 Σεπτ. Α. Προβόλας: Ἡ γέφυρα (1), 2 Ὀκτωβ. Χ. Ὀφραστᾶς: Ἡλέκτρα (Κ. Χατζόπουλος, 5), τιμητικὴ τῆς Μαρίκας. 10 Ὀκτωβ. Ν. Μαρσέλλου: Λεχάρι (1).

Στὴν περιόδον αὐτὴ ἡ Μαρίκα ἐπαιεῖ 14 ἕξνα ἔργα καὶ 8 ἑλληνικά. Στὸ ἀναμεταξύ τῶν ἑξων ἔργων ἐπαιεῖται: Κινηματογράφος (13), καὶ ἀπὸ μίαν ἑξων τὰ νέα: Μὲ κάθε θυσία, Ὅταν ἀγαπᾶμε καὶ ἀπὸ τῆς παλαιότερης ἐπιτυχίας Στέλλα Βιολάντη (2), Σιλβᾶς (3), καὶ ἀπὸ μίαν: Τρία φίλα, Μωρὰ Παρθένη, Ἐάν τὰ φύλλα, Μαμὰ Κελευμένη, Χαρίνια, Ζωζέττα, Κυρία τοῦ Μαξίμ, Ἡρῶ καὶ Λεανδρῆς, Σόφα καρδιά μου (6)...

Ὁ ρόλος τῆς χρονιάς, ὁ καλύτερος ποῦ ἐμεινε ἦταν ἡ Ἠλέκτρα. Σχετικὰ γράφει ὁ Ξενόπουλος: «...Μερικὸν θαυμαστὰ τῆς νεότητος ἐστὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐγκειται εἰς τὰ σοματικά τῆς προτερήματα ποῦ τῆς ἐπιτρέπου νὰ εἶναι τραγικὸς ἔχει ποῦ μίαν ἄλλην ἢ ἡτε ἀπλῶς κωμωδῆς. Ἡ ὑπεροχὴ τῆς Μαρίκας δὲν ἐγκειται οὔτε εἰς τὸ παιγνίδι τῶν φλογερῶν μαζῶν ματιῶν τῆς οὔτε εἰς τὸ καταπληκτικὸν εὐμετέθειον τοῦ προσώπου τῆς οὔτε εἰς τὴν εὐκρινεῖαν τοῦ νευρικοῦ τῆς σώματος, οὔτε εἰς τὴν περικλίαν καὶ τὸ πλεῖστον μέταλλον τῆς φωνῆς. Ὅλ' αὐτὰ (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Τὰ ζητήματα τῆς ἐβδομάδος

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΑΛΘΕΙΑΣ
Ἐχομε ὑπ' ἔμφιν δύο ἄρθρα γιὰ τὸ νεοελληνικὸν θέατρο τὸ μὲν εἶναι στὴ γερμανικὴ γλῶσσα ἀπὸ τῆς διᾶς ἡ κ. Σωσιόδη στὸ περιοδικὸν «Χαρὰ καὶ Ἐργασία» τὸ δὲ δεύτερον στὴν ἑλληνικὴ ἀπὸ τὸν κ. Τίμου Μαρτίτην, Δ. Ἰωαννίδη, Α. Τερζάκη, Ἀλ. Λιδωρίκη, Κ. Βελμύρα, Θ. Συναδίνου κλπ.
Καὶ μισροὶ μὲν βέβαια στὴν ἐκτίμησιν τῶν συντακτῶν τῶν δύο ἀνωτέρω ἄρθρων νὰ μὴ ἐκρινεῖται οἱ συγγραφεῖς ποῦ τὰ ἐνστάματα τοὺς παραλείψαντες, ἔμμε ἡ παράλειψις αὐτὴ δὲν παύει ἀπὸ τὸ ἀποτελεῖ οὐκοῦν κατὰ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου.
Τὸ ΣΩΣΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ
Σὲ λίγον τελειοῦν ἡ θεατρικὴ ἐποχὴ τῆς ἀπολογισμῆς τῆς γιὰ τὰς Ἀθήνας ἔχει καὶ τὸσο ἰκανοποιητικὸς. Τέσσαρα ἔργα πρῶτος στὸ ὑπαίθριον θέατρο τῆς κ. Ἀνδρέαδης καὶ δύο στὸ στεγαζόμενον τῆς κ. Κοτοπούλης. Ἀπ' αὐτὰ μόνον τὸ ἕνα πρωτότυπον ἑλληνικόν. Τὰ ἄλλα ἕξνα κ' ἀπ' αὐτὰ πάλι ἕνα - δύο ἔχει μὴ ξεχωριστῶς ἀρετῆς, ποῦ νὰ δικαιοκλήρου τὴν ἐκλογὴν τοῦ καὶ τὸ ἀνε-

Τὰ ἐγκαίνια ἐνὸς μεγάλου θεάτρου Τὸ Α' ἄρμα τοῦ Θεσπίδος στὴν Κόρινθο Ὁ «Ὁδῆλλος»

Κριτικὸ σημεῖωμα τοῦ κ. ΠΟΛ. ΜΟΣΧΟΒΙΤΗ
Τὸ «Βασιλικὸν θέατρον» ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῆ τὸ μῆσον τῶν «Ἀρμάτων τοῦ Θεσπίδος» (ὅπως ὠνόμασαν οἱ Ἱταλοὶ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ἑλληνικῆς Σκηνῆς τῆς ἀρχαίας τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν λαϊκοῦ θεάτρου) διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ δράσι καὶ τὴν ἐπαρχία κατὰ τρόπον δὲ μόνιμον καὶ συστηματικόν. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὀργανισμῶν τῶν Κρατικῶν Σκηνῶν προσφέρει στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας, εἶνε ἀλλήθιν ἀνυπολόγητος. Εἶνε γενικώτερος ἀνυπόθεσις τῆς στάθμης τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἔθνους, ἔργον.
Ὁ ὑδροκεφαλισμὸς τοῦ νεωτέρου Κράτους (διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔχει τινὸς τὰ πάντα ἴσων ἢ πτωχέουσα) ἔχειν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τῆς θεατρικῆς, ὡς συνέπειαν, νὰ κἀνῃ τὴν ἐπαρχία ἕξ πλεόν νὰ μὴ μπόρῃ φυσιολογικὰ νὰ ἔχη κανένα μῆσον καλλιτεχνικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναγκάζεται συχνὰ νὰ διαπιστῶνῃ ὅτι τὸ θέατρο, τοῦλάχιστον ὅπως τὸ ἔβλεπε, ἴσο στερημένον ἀπὸ κάθε σχεδὸν κοινωνικὴν γενικώτερον ἀποστολήν. Ὁ λόγος ἴσο ὅτι ἐξῆ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἄστικα κέντρα, ποῦ ἔβλεπαν πότε - πότε θίκαρος ἀξίους νὰ λέγονται τέτοιοι, ἡ ἐπαρχία γενικῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πο-

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ

Οἱ συγγραφεῖς μας καὶ οἱ καλλιτέχναι

Ὅπως τοὺς βλέπει ὁ ράφτης τοὺς ὁ παπουτῆς τοὺς καὶ ὁ κουρέας τοὺς
Δεν πιστεύω νὰ φαντάζεται κανεὶς ὅτι οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ καλλιτέχναι μᾶς δὲν ἔχουν ἰδιωτικὴν ζωὴν. Καὶ λέω πᾶς δὲν πιστεύω, γιὰ τὸν πολὺ κοινὸ νὰ νομίζομε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρὸ πᾶρα ἀπὸ τὸ παλαιοῦ καὶ ὁ συγγραφεὺς πρὸ ἐξῆ ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν γραμμάτων, ποῦ οὐκ ἔχουν ἴσων ἢ πτωχέουσα, ἀλλὰ καὶ ὁ δὲ, ζῶν καὶ κινουμένη καὶ στίς ὅλες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, ὅπως αἰεὶ ὁ ἄνθρωπος.
Ποσα ὅμως ἀγνωστὰ πράγματα καὶ πόσα σπαρταριστὰ ἀνέκδοτα ἂν μπόρομε νὰ μάθομε ἀπὸ τὴν ἀγνοσίαν τοῦ πάλαιου καθημερινῆς τοῦ ἀπὸ τὴν ζωὴν, καὶ πόσο ἐνδιαφέρον θὰ εἶχαν ὅλα αὐτὰ - ἄνευ τῆς θέσεως ποῦ κατέχουν τὰ πρόσωπα αὐτὰ ποῦ τὰ δημιουργοῦν.
Ἀποφασίσαμε λοιπὸν νὰ βροῦμε καὶ νὰ ζητήσομε ἀπὸ τοὺς κουρέας, τοὺς παπουτῆδες καὶ τοὺς ράφτες τῶν καλλιτεχνῶν μᾶς καὶ τῶν συγγραφεῶν μᾶς, νὰ μᾶς πυνθίσωσι τοὺς βίους αὐτῶν μῆσον τῶν κύκλων τοῦ ἐπιπέδου μᾶς τῶν, στὸν κύκλον αὐτὸν ποῦ ἀπο-

Σπίτια ποὺ στέγασαν μουσικὲς μεγαλοφυΐες

Τοῦ ἐν Βιέννῃ συνεργάτου μας κ. Ι. ΒΕΡΓΩΤΗ
ΒΙΕΝΝΗ, Σεπτέμβριος. - Ὅρισμὸς ἡ σήμερινὴ Ἀθήνα μισροὶ νὰ καυχήσῃ, ὅτι ἐφθάσε στὸ σημεῖον νὰ ἐπιδείξῃ τὴν μεγαλυτέραν προόδον στὴ μουσικὴ ποῦ ἔχει καμῆν ἢ φύλλια μᾶς. Γιατὶ εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποῦ εἶχαν φθάσει στὴν ὑψηλὴν τελειότητα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ποίησιν, θέατρον, φιλοσοφίαν, Γλυπτικὴν... ἀντίθετα εἶ-

Τὰ παρὰ τὰ ποὺ σημειοῦνται μετὰ τὰ δύο τέξα εἶναι τοῦ δωματίου ποῦ πέθανε ὁ Μπετόβεν

χαν πολὺ παραμελήσει τὴν Μουσικὴν! Ἀφοῦ δὲν κατόρθωσαν, παρ' ὅλο τὸ μὲν ὄνομα ὁ δὲ τοῦ Πυθαγόρα, ν' ἀνακαλύψουν τὴν Ἄρμονίαν καὶ τὴν Διάστιξιν.
Ἡ σήμερινὴ ὅμως Ἀθήνα, χάριν στὰ πολλὰ ὠδεῖα τῆς (ποῖα ἄλλα πρωτεύουσα τῆς ὑψηλοῦ ἔχει τῶσο πολλὰ...) στίς συμφωνικὰς συναυλίαις τῆς, τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ρεσιτάλ, τῆς ραδιοφωνικῆς ἐκπομπῆς τῆς, φαίνεται ὅτι ἐπιδιώκοντας νὰ διεθροῦσῃ τὴν μουσικὴν ἑλλησικὴν τῶν προγόνων μᾶς, ἐφθάσε νὰ πᾶ-

Ένα μεγάλο θεατρικό πένδος Γ. Πιτόεφ

(Συνέχεια από την 1ην σελίδα) «Παρασκηνία» τις θερμές αναμνήσεις των δύο αυτών εργατών του Γαλλικού θεάτρου, που είναι τώρα και του Έλληνικού θεάτρου εργατές.

Αποδίδω την συνομιλία μας κομμάσι, καθώς έγινε με τις διάφορες μοίρες διακοπές που είναι φυσικές μέσα στην πλατεία ενός θεάτρου, που έχει τελειώσει την απογευματινή και περιμένει τους θεατές της βραδυής: πιο πολύ την έννοια σημειώνω, παρά τις ίδιες τις λέξεις των δύο εξόχων συνομιλητών μου:

Ο Κ. Σ α ρ α ν τ ί δ η ς : Τον Πιτόεφ τον γνώρισα προσωπικά λίγαν καιρό πριν έρθω στην Αθήνα για να συνεργασθώ με τη Μαρίκα. Πριν όμως από πολλόν καιρό από το 1923, παρακολουθούσα τη δουλειά του στο Παρίσι με μεγάλο θαυμασμό και όλος ο κόσμος στη Γαλλία τον θαύμαζε. Ξεκινούσε τις θεσεις του μέσα στο σύγχρονο γενικά γαλλικό πολιτισμό ήταν πάντα πολύ μεγάλη.

Εγώ τον γνώρισα άπαντα από τη δουλειά. Εργάσθηκα μαζί του τρεις μήνες ως δεύτερος σκηνοθέτης του θεάτρου του. Κι άξιζε πραγματικά! Η άρμενοσοβιτική του ιδιοσυγκρασία τον βοήθησε να πλουτίσει το Γαλλικό θέατρο με καινούργιες κατασκευές που η ιδιοσυγκρασία των γτόπιων θα ήταν δύσκολο να το κατορθώσει.

Ήτανε μαθητής, θεατρικά, του Στανισλάσκου. Σπούδασε στο Παρίσι δικηγόρος. Στον πόλεμο είχε απόκριση στην Έλβετία. Εκεί μ' έναν έρασιπεντικό θίασο έδινε κάπου - κάπου διάφορες παραστάσεις μ' επιτυχία. Στην Έλβετία γνώρισε και τη γυναίκα του που δεν ήταν ηθοποιός τότε.

Σε μία περιόδια που έκανε ο Κοπή περνώντας από εκεί, βλέπει να του παρουσιάζεται ένας νέος για να του ζητήσει θέσει στο θίασο. Ήταν ο Πιτόεφ παίζει κάτι δοκιμαστικά τον άλλο ρόλο του κρατούσε η γυναίκα του, διαδίζοντάς τον από το δίπλο, ενώ ο Πιτόεφ έπαιζε. Ο Κοπή προμάντευσε το εξαιρετικό μέλλον της Λουνημίλλας από αυτή την άκρως.

Σε λίγαν καιρό, ο Λεονομάν, άγνωστος και άσημος, δίνει τους «Αποτυχημένους» στον Πιτόεφ και τους παίζει στην Έλβετία με τον έρασιπεντικό θίασο. Έπιτυχία. Πιο ύστερα με την υποστήριξη του Λεονομάν παίρνουμε στο Παρίσι το «Θέατρο των Τεχνών» για να δώση λίγες παραστάσεις με τους «Αποτυχημένους». Άμέσως ο Πιτόεφ άναγνωρίσθηκε ως μια ξεχωριστή μορφή που άντελλε. Και μένει από τότε στο Παρίσι και απάνω με την ύπεροχη την δράση του.

Ο Κ. Β α κ α λ ό : Ο ίδιος ήταν και ο μακετιτσας των έργων. Είχε, σαν τον Γκρόντο Γκρόβ, την ιδέα πως ο σκηνοθέτης πρέπει να ετοιμάζει μόνο τον και τις μακέτες του. Και πάντα μπορούσε με τα πιο απλά μέσα να δώσει μεγάλο αποτέλεσμα, λιτά και άρτια, χωρίς ν' αποκλείει και το πλούσιο σκηνικό, κάθε φορά που έπρεπε, όπως έκανε στον «Άμλετ» και στην «Άγια Ίουάννα». Πάντως η σκηνογραφία την θεωρούσε ως κάτι το δευτερεύον.

Ο Κ. Σ α ρ α ν τ ί δ η ς : Ο Πιτόεφ ήταν κυρίως σκηνοθέτης.

Η σύνδεση των διάσων που δά έργασθουν το χειμώνα στην Αθήνα

Τόν χειμώνα δά λειτουργήσουν στην Αθήνα τέσσαρα θέατρα πρόζας: το Βασιλικόν Θέατρον, το Ημικρατικόν Θέατρον Κοπελούδη, του Αργυροπούλου και ο νεοσυσταθείς δεύτερος θίασος του Ημικρατικού Θέατρου Κοπελούδη στο θέατρο «Άλκιων» που γι' αυτόν γράφονεν σ' άλλη σελίδα. Η κ. Κατερίνα Άνδρεάδη δά με ταξεί στην Αίγυπτο, τότε (μετά τας παραστάσεις που δά δώση τον άνοιχον, στο σπίτι του τήν επόμενον στο «Πάλλαξ») δά εγκατασταθεί στο τελείως άνακαινισθέν θέατρον, όποτε δά έχουμε πέντε θέατρα πρόζας.

Ο τελείως κατάρτιστος του Ημικρατικού Θέατρου Κοπελούδη, Άνδρεάδη, Αργυροπούλου, Ίντελλ και Μεντιάλ έχει ως εξής:

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η σύνδεσις του Βασ. Θεάτρου παραμένει ή αυτή. Δραματουργία δέν άνεκινώδη άκόμα.

ΗΜ ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΘΙΑΣΟΣ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. — Κυρία και ιδίος: Μαρίκα Κοπελούδη Ρίτα Μυράτ, Μαίρη Άρώνη, Άννα Λάρι, Έλένη Χαλκούση, Σμαράγδα Στεφανίδη, Άγγελος Λαλαούνη, Φρόσος Κέκελα, Αύδια Καπλάνη, Λουίζα Πεδημάτ.

Κύριοι: Βασίλης Λεγοθετίδης, Γιώργος Παπαός, Δημήτρης Μυράτ, Θεόδωρος Άρώνης, Αντώνιος Γιαννιδής, Άρης Βλαχόπουλος, Σπύρος Μεσοσούης, Τάκης Γαλανός, Αλαρέντης Διανέλλος, Μίμης Φωτεινός, Λουκάς Βλαχόπουλος, Παναγιώτης Κωνιάς, Ρένος Βρεττάκος.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η σύνδεσις του θίασου Αργυροπούλου παραμένει ή αυτή.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

ΘΙΑΣΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗ. — Σκηνοθέτης: Γιαν. Σαραντιδής. Σκηνογράφος: Γεώργ. Βακαλόπουλος, Κατερίνα Άνδρεάδη, Άνδη Μελιάδου, Έλλη Σαβάνη, Μαίρη Λαλιού, Μαίρη Ρόμα, Σαπφώ Νεταρά, Ίωάννης Άποστολίδης, Θεόδωρος Μεριδής, Γιώργος Αμαζοχίτης, Τίτος Φαριγγιάνης, Γιώργος Γιάλας, Κώστας Οικονομίδης, Θεόδωρος Κρίτας, Δήμος Σταρνένης, Κώστος Ντίνος.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΙΝΤΕΑΛ

(ΘΙΑΣΟΣ ΜΗΛΙΑΔΗ — ΜΑΥΡΕΑ, ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΟΡΕΣΤΗ ΜΑΚΡΗ). — Ο θίασος Μηλιάδη — Μαυρέα με σύμπραξιν Ορέστη Μακρή περιλαμβάνει τους

αυτών είχανε για πρότυπο. (Θέατρον Τέχνης, θίασος των Νέων, Έλευθερα Σκηνή).

Όσο δέν πενθούμε τώρα κι' εμείς μόνον τον μεγάλο νεκρό του Παρισίου θεάτρου, άλλα και ένω έμμεσο δάσκαλο του δικού μας.

ΓΙΑΝ. ΣΙΔΕΡΗΣ

Το Έλληνικό Θέατρο στα παλιά χρόνια

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ. — ΤΟ ΟΥΛΤΙΜΑΤΟΥΜ ΤΟΥ ΚΟΚΛΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ. — Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ.

Όλα αυτά τα είπε την άλλη μέρα το πρώτο Ένα συντάκτη της «Εφημερίδος», που πήγε πρωί-πρωί στο ξενοδοχείο του να του πάρη συνέντευξη.

Δέν ήταν μόνο παράπονα και άφοροισμοί, ήταν μία διαθήκη που άφηνε στους Έλληνες.

Το Ιντερβιού αυτό έκανε κρότο και δέν μπορούσε να δά αναφέρω άλλοτε. Αυτό άλλως τε ήταν και το πυροτέκνημα που άναψε τη μεγάλη πυρκαϊά.

«Το θέατρο ήταν άδαιο! είπε ο Κοκλέν. Από τον όλιγο αριθμό των θεατών μόλις το ένα τέταρτο θα με είδε άλλοτε να παίζω στο Παρίσι. Οι άλλοι ήταν περίεργοι, που δέν πρόσεξαν διάλογο του έργου, ήταν άδύνατοι να καταλάβουν τη λεπτότητα του, τις ώραιες ιδέες του Μπουνβίλ, χειροκροτούσαν εκεί που δέν έπρεπε και άφηναν να περάσουν μέσα σε παγερά σιγή τη ώραιότερα μέρη. Στην Κωνσταντινούπολη είχα ένα κοινό πολύ πιο έξυπνο. Δέν είχα μιά για το Βουκουρέστι, εκεί είχα κοινό άληθινά Παρισίανκο. Ύστερα στο Βουκουρέστι ή Βασιλική Οικογένεια έδειξε τόσο ενδιαφέρον για μένα!»

«Η Βασιλισσα μ' έκαλούσε κάθε πρωί και κουβεντιζόμαθε δύο ώρες. Τι άνωτέρα γυναικά! Έδώ ο Βασιλεύς δέν μου άπέτεινε καν το λόγο.

Όταν ήρθα στας Αθήνας λογάρισα σε μία θεση υποδοχή δική μου μαζί του και τα κλειδιά του θεάτρου.»

Ο κύριος αυτός ονομαζόταν Κεφαλόπουλος. Καθόρθωσαν και παρεβίσαν τον μέταξυ έφθανε και το κοινόν. Όραιες κυρίες με έζωμε τους ταυλάτες, κύριοι με τα φράκα τους και με λουλουδια στις μπουτιέρες τους, ασημάτικο με τη μεγαλύτερη στολή, περιεμναν άπ' έξω μέσα στις άλοπες του δρόμου. Άναγκάσθηκαν να παραβίθουν τη ακουρασμένη έξωθώρα και καταλάσαν, έξ' έφθου, την αίθουσα της οδού Μενάνδρου.

Όσο δέν τον κοτόρθωμα αυτό έπαιζε ο θίασος το «Κρενωκούρα» στην Άγγλια. Ο ένδοξος θίασος του κοινού ήταν τόσο μεγάλος, ώστε την τελευταία βδομάδα έπαιζε δύο φορές την ημέρα. Και εν τούτοις, δέν θα το πιστέψετε, παρά τη λατρεία του κοινού, ότι ο «Τάιμς» μ' έβριζαν κάθε μέρα. «ΟΛ' αυτά για μία μέρα είχα βάλει στη θέσι του τον ανταποκριτή τους τον Μπλώιτς (έδώ άκολουθεί μία μακροσκελής διατριβή εναντίον του Κ. εν τλήωθις).»

«Σα τα λέω αυτά για να σάς άποδείξω ότι ο Τύπος δέν μπορεί να κάνει τίποτα εναντίον μου. Μπορεί να γράφει ό,τι θέλει, κορφή δέν μου καίγεται όταν έχω το κοινόν με το μέρος μου.

Όταν θα πάω, σε λιγάκι, στην Άμερική, θα δήτε την έπιτυχία μου. Θα μείνω ένα μήνα στη Νέα Υόρκη και κάθε βράδυ ή οάλλα θα είναι γεμάτη. Θα βρω εκεί θεατές που θα είναι σε θέσι να καταλαβαίνουν τη φινέτσα της τέχνης μου. Έδώ δέν καταλαβαίνουν τίποτα. Γιατί; Γιατί σάς λείπει ή καλλιτεχνική άποψη.

«Αλλά, εν πάσει περιπτώσει, ο καλύτερος κριτής ήταν ο ίδιος ο Κοκλέν, και εν τούτοις ο Κοκλέν δέν ήταν ευχαριστιστός. Είχε δυσορεσπιστή με το Έλληνικό κοινό, με το Βασιλέα, με τη Βασιλική Οικογένεια.

ΣΗΜ. ΜΕΤΑΦΡ. Ο συγγραφέας έννοια τις παραπονοές, λέξη που μεταχειρίζεται συχνά, άφου «Πιστοσύνη» εδάφτιος και φωνητική ερμηνεία του «Αλ-Πασά!» Σ. Μ. Το έργο αυτό «Precluesus 1858» μετέφρασε και έδωσε κ. τ. 1888 ο κ. Δ. Ι. Λάκων και παρεστθή πάμπολλες φορές εκδοτέ.

κατωτέρω ήθοποιούς: Δίδες: Μαρία Καλευτά, Άννα Καλευτά, Ρένα Ντέρ, Καίτη Ντιριντάκου, Τετώ Λιάσκα, Παυλέσκαγια (πρώτη χορεύτρια), Μαίρη Νικελάδου, Πέπη Άλλά, Ρεζίτα, Ηλέκτρα.

Κύριοι: Νίκος Μηλιάδης, Κυρίακός Μαυρέας, Ορέστης Μαυρέας.

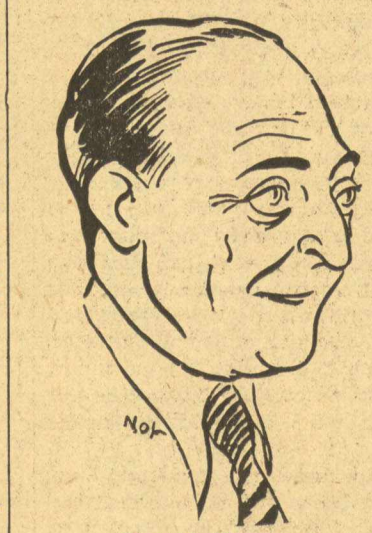

Ο κ. Ν. Μηλιάδης

κρή, Κώστας Δούκας, Μίμης Κωνιάς, Γιώργος Γαβριηλίδης, Σταύρος Σπυρόπουλος (χορογράφος), Ντέ Κώστας.

Στο θίασο δά προελήθη και μία νέα ντιζέ που λέγονται γι' αυτήν πολλά καλά.

Ο άνωτέρω θίασος δ' άρχισεν στο χειμερινάικο θέατρο με την ήδη παίζομένην έπιδέρωσιν «Μακρόβιος».

Ο κ. Μ. Κοκκίνης

ακόμη. Έναρχην της χειμερινής αίζης δά κάνει με την έπερέττα — ήθεραφία του κ. Α. Χατζήναπε στέλου «Η καρδιά του πατέρα».

ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΗΝΤΙΑΛ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ — ΚΟΚΚΙΝΗ — ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ

Η σύνδεσις του θίασου του Μεντιάλ έχει ως εξής: Δίδες: Αουίτσα Ροζέλλι, Μαρίκα Κρεβόττα, Κούλα Γκιουζέππε, Σοφία Βέμπο, Άλκιων Βέμπο, Ζαφειρίνη Γκιουζέππε.

Κύριοι: Μίμης Κοκκίνης, Πέτρος Κυριακός, Μάνος Φιλίππου, Στάυρος Ίατριδης, Ν. Μανιλάκης, Γιάννης Σιμέπουλος, Φερύ (χορογράφος) και μακέττες άπό 12 μακαλιέρες.

Ο άνωτέρω θίασος, μόλις το έπιπέθη ο καιρός δά έξακολουθήσει τας παραστάσεις του στο θέατρο Μεντιάλ, με την ήδη παίζομένην έπιδέρωσιν «Αθήνα του 1939».

Ός πρώτον έργον της χειμερινής αίζης ώρισθή μιά ήθεραφία των κ.χ. Ευαγγελιόδη — Γιαννουκάκη. (Ο κ. Σακελλάριος που είνε ή υπεργράφη συμβόλαιον με τον κ. Ευαγγελιόδη πήγε στο στρατό). Μεωσικήν ίσως γράψη ο κ. Ριτσιάρδης.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

Μελέτη σε 4 μέρη του κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

ΜΕΡΟΣ Δ' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

Μά κι' ή όπερέττα κι' ή έπιπέττα, όλα κείνα τα κατασκευάσματα που γίνονται στην Αθήνα («μουσικό θέατρο» ή «έλαφρό θέατρο» αποτελέσσαν το έργο της βλαβερούς έπιδράσεως μ.

Η λεγομένη έλληνική όπερέττα κάνει τη σκέψη του κοινού που την βλέπει και την άκούει πιο έπιπόλαιη και την ήθικη του πιο σαφέη, χωρίς βάση, χωρίς στήριγμα, χωρίς κάποιες άρχες. Και το χειρότερο είναι πως άν αυτά δέν γίνονται στις όπμερα άπάνω στις Αθηναϊκές σκηνές, τη διακοπή τους δέν τη χρωστάνε σε κανένα θεατρικό παράγοντα, μά ά αποκλειστικά στα δρακόντινα μέτρα της πολιτείας και της άστυνομίας, που διά της βίας έμπόδισαν την κακή έπίδραση του θεάτρου μας στο κοινωνικό σύνολο.

— Είπε ευτυχισμένοι αυτοί οι κυρίαί! είπα στο γνωστό μου δημοσιογράφου και συγγραφέα.

— Γιατί; έκαμεν αυτός γιομάτος κατάληξη.

— Να τους λείπει τέτοια πρόδος! του είπα. Όχι. Δέν τους χρειάζεσαι. Γιατί να ίδουν θέατρο; Για ν' άκούσουν άνοσιες; Για να γίνουν

επιπόλαιη και να μην μπορούν πιά να σκεφθούν θετικά, πρακτικά και τίμια;

«Ο γνωστός μας «συγγραφέας» έπροσάθησε ν' άμυνθθ. «Ήθελε να ηή πως πάντα ένα καινούργιο θέμα άποτελεί μία καινούργια γνώση και μία καινούργια πείρα και γι' αυτό πάντα είναι καλό και χρήσιμο. Μά όταν του άπόδειξα πως αυτά είναι άσημαντα άντικρύ στην καταστρεφτική έπίδραση του θεάτρου μας, που ξεπερνά κάθε όριο, έδέχτηκε να συμφωνήσει. Και στο τέλος άπόμεινε ή δικαιολογία:

— Τέλος πάντων, το θέατρο είναι ή έπιπέττα, που άπ' αυτή ζητ όσος κόσμος...»

Τι έπρεπε ν' άπάντησιν κανένας στο έπιχείρημα αυτό;

Αυτή είναι ή κατάστασι σε γενικές γραμμές.

Κι' όμως όλη αυτή ή παρακμή άλη αυτή ή έλευσιόν της δέν είναι δικαιολογημένα φαινόμενα. Υπάρχει στον όλο μας ένα μέρος του κοινού φωτισμένο αρκετά ώστε να υποστηρίξει κάτι καλύτερο. Αυτό το ζήτημα δέν πάλλεται σχετικάς δοκιμές. Ξερωμε πως όταν ένα θεατρό μας δώρη και κάτι καλύτερο, κάτι άνωτερο, κάτι πατριώτικότερο, υπάρχει κόσμος που τρέχει να το ιδεί και να το υποστηρίξει. Μά το καλύτερο αυτό είναι τόσο σπάνιο, τόσο μικρό στην αναλογία του συνόλου...»

Μπορούσεν όμως το θεατρό μας να φέρη μπροστά στο κοινόν μας κάποιες ιδέες, καινούργιες ή και

κοινωνικές συνθήκες». Άπάνω σ' αυτά πρέπει να έργασθούμε με σκοπό ν' άντιδράσουμε στις ήθικές και διανοητικές καταστροφές. Από τ' άλλο μέρος για να διαδοχτή το κοινωνικό σύνολο ένα δρόμο πιο σύμφωνο με τα διδάγματα της φύσης, με τις ανάγκες της ζωής και της κοινωνίας και με τους άνυστερους διανοητικούς και ήθικώς δρόμους.

Ακόριστα ένωμένο στο ζήτημα της έπίδρασης στις κοινωνικές μάζες είναι το θέατρο με τον κινηματογράφο.

Και τα δύο είναι θέαματα με μεγάλη διδασκαλία. Ο κινηματογράφος όμως, όπως είδαμε, έχει διαδοχτή πολύ «προσοδοτό». Και άκόμα και σε μικρά κέντρα, σε κωμπολεις, σε λουτρόπολεις και σε χωριά, όποιο θέατρο δέν έπαιζει ποτέ. Έπειτα πρέπει να σημειωθθ πως ο κινηματογράφος τραβά πιο πολύ τις γυναίκες. Μέσα στο κοινό του κινηματογράφου πάντα πλεονάζει σημαντικά το γυναικείο φύλο άπέναντι του άντρικού.

Το θέατρο λοιπόν ύστερη στον αριθμό των θεατών άπό τον κινηματογράφο «όσο μέρος άπ' αυτό ή διαφορά τη συμπληρώνει ή πιο δυνατή του έπίδραση. Πραγματικά ή «ένέργεια» του θεάτρου το κάνει πιο έντυπωσιακό στο θεατή πως άναφέραμε και παρ'όσπαν. Έτσι πραγματικώς άνωθώρη, που κινούσται στη σκηνή, το έπιβάλλει πιο πολύ στην άισθησι του κοινού.

Μά κι' ο κινηματογράφος, όπως και το θέατρο, είν' έξω άπό τον καλό δρόμο του.

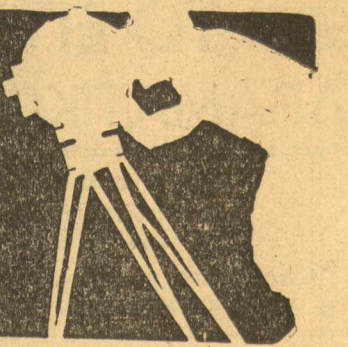
Το θέατρο είναι και καλούς άκόρους, που είπαν «μυσταγωγία» άσχετη άπό τη βιομηχανική έπιχειρησι. Βλέπει και τώρα κάποτε τε-

λόν ώρα και γενικά καλά το καλλιτεχνικό και φιλοσοφικό γούστο των θεατών του.

Κ' «Ας ζαναγορίσουμε στο θέατρο, για να τελειώσουμε. Το συμπέρασμα λοιπόν είναι πως ή έπίδραση του θεάτρου στο κοινωνικό σύνολο υπάρχει, μά είναι μάλλον κακή. Πρέπει να βρεθθ τρόπος μία κυριαρχική δύναμη ν' άνοιξη νέο δρόμο στο θεατρό μας. Η δύναμη αυτή πρέπει να είναι καθόρα διανοητική: μία ένωση ανθρώπων φωτισμένων με πρόγραμμα και με σκοπούς. Έτσι μπορεί να γίνη ή μεγάλη προσπάθεια, που θα το λυφάρη άπό τις κακές ζώνες έπιδράσεως και άπό την ύποδούλωσή του σε άρχες άνήθικες και στη χαμηλή διανοητικότητα της πιο худшая μάζας του κοινού. Είναι άνοχη να δημιουργήσθ θεατρό με άνωτερες κατευθύνσεις ήθικές, διανοητικές και καλλιτεχνικές. Είναι άναγκη ή έπίδραση του θεάτρου μας να ύψωση το κοινό, να του ζυγνή τη σκέψη, να το καλύτερη και να το έξυπνεύσει. Και παράλληλα πρέπει να δημιουργήθ πραγματικά έλληνικό θεατρό. Δέν φτάνει να μάς το έλληνικό φωνο. Υπάρχει λοιπόν άμεση κι' έπιτακτική άναγκη ν' άντιδράσουμε στα ζητήματα του θεάτρου μας με μία καλλιτεχνική και διανοητική κίνηση άναγερτική, μά μωζή και δημιουργική. Μονάχα έτσι θα μπορέσουμε να κόμωμε στην Έλλάδα θεατρό με άληθινά άνωτερο προοριόμο.

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

Η βινιματογραφική μας θεζίδα

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

'Από τὰ καλύτερα φιλμ που δὰ δοῦμε τὸν χειμῶνα Τὸ ἀδάνατο βάλς

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

Ἄπ' αὐτὸ τὸ φύλλο τὸ «Παρασκηνία» ἀρχίζουν τὴ δημοσίευσί μίαν πρὸς ἐπιμέρους κινήματα τογραφικῆς νοῦβέλλας «Τὸ Ἀδάνατο βάλς». Εἶνε ἕνα σενάριο ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ὁποῦ γυρίσθηκε τὸ ἀνάστη φιλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὴν Ρενέ Σαιν-Συρ, θὰ προβληθῆ δὲ τὸ φετινὸν χειμῶνα στὸν κινματογράφον «Ὀρφέως».

ΕΝΩ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΟΙ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΟΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΜΕΡΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΘΡΑΙΩΤΕΡΑ ΦΙΛΜ

ΓΚΑΝΓΚΑ ΝΤΙΝ

Ἄγγλικα Ἰνδία. Εἶνε περίοδος ταραχῶν τοῦ ὄρειου ἰθαγενεῶς τοῦ σποικίου γι' αὐτὸ καὶ τὸ βρετανικὰ ἀποσπάσματα τακτικῶν στρατοῦ στρατοπεδεύονται κάτω ἀπὸ ἕνα φλογερὸ ἥλιο, εἶναι ἔτοιμα νὰ δράσουν στὸ παρακρῖον σημεῖο κινήσουσι! Ἐνα τηλεγράφημα φέρνει τὴν εἰδησὶν ὅτι οἱ ἐπαναστάται κατέστρεψαν μὴ τηλεφωνικῆ γραμμῆ καὶ κατέφαζαν τὴν φρουρὰ ἑνὸς μακρυνοῦ φυλακίου. Ἄμωσα, μὴ ἀποστολὴ 50 ἰθαγενῶν στρατιωτῶν ἀναχωρεῖ πρὸς καταδίωξιν τῶν φονεῶν καὶ παρακολούθησιν τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν στέλλονται οἱ τρεῖς καλλίτεροι λοχαί τοῦ συντάγματος. Ὁ Κάρτερ (Κάρυ Γκράντ), ὁ Μάκ Σεντ (Βίκτωρ Μακλάγκλεν) καὶ ὁ Μπαλαντίν (Ντοῦγκλας Φαίρμαντς υἱός). Οἱ τρεῖς μαζί ἐνωμένοι δὲν δελιάζουν μπρὸς σὲ κανένα κίνδυνον.

Μόλις φθάνουν στὸν τόπο ὅπου ἔγινε ἡ ἐπίθεσις, περικικλῶνται ἀπὸ ἕνα πλῆθος ἐπαναστατῶν, ὅπου κατορθώνουν κέραι στὴ γενναϊότητά των νὰ διαφύγουν. Μετὰ τὴν ἀποστολὴ αὐτὴ ὁ Μπαλαντίν δηλώνει στὸν φίλον του ὅτι θ' ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὸ στρατὸ γιὰ νὰ παντρευθῆ. Οἱ δύο στρατοῦ τοῦ ἐνὶ ἀπελιπομένῳ γιὰ τὴν πρόκειται νὰ γίνῃ μὴ νέα ἀποστολὴ ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ Μάκ καὶ ὁ Κάρτερ κανονίζουν τότε ὡπὴρ νὰ μὴ μωρῶσῃ νὰ φύγῃ ὁ Μπαλαντίν, φερόντες διαρκῶς ἐμπόδιον στὸν ἀντικαταστάτη του λοχα. Κι' εἶτι ξεκινοῦν πάλι καὶ οἱ τρεῖς μὲ συνοδὸ, τὸν πῖστον νερούλι του Γκάνγκα Ντίν, πού ἔχει τὴν φιλοδοξίαν νὰ γίνῃ κι' αὐτὸς μὴ μέρη στρατιώτης.

Ἐν ἑνὶ σταθμῷ τοῦ κάνουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πορείας, καὶ ὁ Κάρτερ ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ πάρῃ, πρὸς ἀνεύρεσιν ἑνὸς ἀρκαίου ναοῦ ποῦ περικλείει κατὰ τὴν γνώμην του ἀμύθητους θησαυροὺς. Ὁ Μάκ γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ τὸν φυλακίζει, ἀλλὰ ὁ Γκάνγκα Ντίν τὸν βοηθεῖ νὰ δραπέτυσῃ καὶ τὸν ὁδηγεῖ στὸν ναὸ ὁποῖος ὅμως εἶναι τόπος συγκεντρώσεως μίαν φυλῆς ποῦ ἔχει ἐπαναστατήσει. Ὁ Κάρτερ αἰχμαλωτίζεται ἀλλὰ ὁ Γκάνγκα Ντίν κατορθώνει νὰ διαφύγῃ καὶ εἰδοποιεῖ τοὺς φίλους του ποῦ ἔτοιμάζονται νὰ πάνε νὰ τὸν ἀπελευθερώσουν.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἔχει φθάσει ἐκεῖ καὶ ἡ μνηστὴρ τοῦ Μπαλαντίν, ἡ «Ἐμυ» (Τζέσση Φονταίν) ἡ ὁποία θέλει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ ἐκείνος μένει ἀμετάπειστος καὶ πηγαίνει νὰ βοηθῆ τὸ φίλον του ποῦ κινδυνεύει.

Ὁ Μάκ, ὁ Μπαλαντίν καὶ ὁ Γκάνγκα Ντίν φθάνουν στὸν ναὸ ἀλλὰ αἰχμαλωτίζονται καὶ οἱ τρεῖς καὶ ὑποβάλλονται σὲ βασανιστήρια. Κανεὶς τῶν ἑσῶν δὲν ὁμολογεῖ ποῦ θρῆσκεται ὁ ἀγγλικὸς στρατός. Ἀπεναντίας κατορθώνουν νὰ αἰχμαλωτίσουν τὸν ἀρχηγὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ποῦ κρατοῦν ὡς ἄμμο μέρη στὸν πύργον τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ φιλὰ δέχονται νὰ ἐρχεται, ἕνα σὺνταγμα εἰς βοήθειάν των, ἀλλὰ συγκρούσονται ἀνακαλύπτοντες ὅτι οἱ Ἰνδοὶ τοὺς ἔχουν στήσῃ ἐνέδραν γιὰ νὰ τοὺς κατασφάξουν. Ὁ Γκάνγκα Ντίν ἐτοιμοθάνατος, σέρνεται ἔως πρὸς κρηφὴν τοῦ πύργου καὶ μὲ μίαν ἀδάγκαν σημαίνει «κίνδυνον». Ἐπὶ τοῦ σὺνταγμα ἀποφεύγει τὴν παγίδα.

Ἐπακολουθεῖ φονικωτάτη μάχη. Οἱ ἐπαναστάται συντριβονται καὶ τὸ σὺνταγμα ἐπιστρέφει στὸ στρατόπεδον ὅπου γίνετα ἡ ταφὴ τῶν θυμάτων μέρη σὲ μίαν συγκινητικὴν τελεστῆ. Ἐνας δημοσιογράφος ὁ νομαζόμενος Ρούντιερ Κιπλίγκ χαράζει τότε μερικὰ λόγια ἐπάνω στὴν ἄμμο ἐνὸς τάφου: Ἐκάνγκα Ντίν ὁ ὑδροφόρος, Γκάνγκα Ντίν ὁ κάλλιτος μεταξῷ τῶν ἀνδρείων. Καὶ ὁ σὺνταγματάρχης, κατὰ τὸν ἐπικλῆσει λόγο του, τιμητικῶς ὀνομάζει δεκανεῖα τὸν ἠρωικὸν Γκάνγκα Ντίν ποῦ ὁ μόνος του πόθος ἦταν νὰ γίνῃ στρατιώτης μὴ μέρη.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἔχει φθάσει ἐκεῖ καὶ ἡ μνηστὴρ τοῦ Μπαλαντίν, ἡ «Ἐμυ» (Τζέσση Φονταίν) ἡ ὁποία θέλει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ ἐκείνος μένει ἀμετάπειστος καὶ πηγαίνει νὰ βοηθῆ τὸ φίλον του ποῦ κινδυνεύει.

Ὁ Μάκ, ὁ Μπαλαντίν καὶ ὁ Γκάνγκα Ντίν φθάνουν στὸν ναὸ ἀλλὰ αἰχμαλωτίζονται καὶ οἱ τρεῖς καὶ ὑποβάλλονται σὲ βασανιστήρια. Κανεὶς τῶν ἑσῶν δὲν ὁμολογεῖ ποῦ θρῆσκεται ὁ ἀγγλικὸς στρατός. Ἀπεναντίας κατορθώνουν νὰ αἰχμαλωτίσουν τὸν ἀρχηγὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ποῦ κρατοῦν ὡς ἄμμο μέρη στὸν πύργον τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ φιλὰ δέχονται νὰ ἐρχεται, ἕνα σὺνταγμα εἰς βοήθειάν των, ἀλλὰ συγκρούσονται ἀνακαλύπτοντες ὅτι οἱ Ἰνδοὶ τοὺς ἔχουν στήσῃ ἐνέδραν γιὰ νὰ τοὺς κατασφάξουν. Ὁ Γκάνγκα Ντίν ἐτοιμοθάνατος, σέρνεται ἔως πρὸς κρηφὴν τοῦ πύργου καὶ μὲ μίαν ἀδάγκαν σημαίνει «κίνδυνον». Ἐπὶ τοῦ σὺνταγμα ἀποφεύγει τὴν παγίδα.

Ἐπακολουθεῖ φονικωτάτη μάχη. Οἱ ἐπαναστάται συντριβονται καὶ τὸ σὺνταγμα ἐπιστρέφει στὸ στρατόπεδον ὅπου γίνετα ἡ ταφὴ τῶν θυμάτων μέρη σὲ μίαν συγκινητικὴν τελεστῆ. Ἐνας δημοσιογράφος ὁ νομαζόμενος Ρούντιερ Κιπλίγκ χαράζει τότε μερικὰ λόγια ἐπάνω στὴν ἄμμο ἐνὸς τάφου: Ἐκάνγκα Ντίν ὁ ὑδροφόρος, Γκάνγκα Ντίν ὁ κάλλιτος μεταξῷ τῶν ἀνδρείων. Καὶ ὁ σὺνταγματάρχης, κατὰ τὸν ἐπικλῆσει λόγο του, τιμητικῶς ὀνομάζει δεκανεῖα τὸν ἠρωικὸν Γκάνγκα Ντίν ποῦ ὁ μόνος του πόθος ἦταν νὰ γίνῃ στρατιώτης μὴ μέρη.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἔχει φθάσει ἐκεῖ καὶ ἡ μνηστὴρ τοῦ Μπαλαντίν, ἡ «Ἐμυ» (Τζέσση Φονταίν) ἡ ὁποία θέλει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ ἐκείνος μένει ἀμετάπειστος καὶ πηγαίνει νὰ βοηθῆ τὸ φίλον του ποῦ κινδυνεύει.

Ὁ Μάκ, ὁ Μπαλαντίν καὶ ὁ Γκάνγκα Ντίν φθάνουν στὸν ναὸ ἀλλὰ αἰχμαλωτίζονται καὶ οἱ τρεῖς καὶ ὑποβάλλονται σὲ βασανιστήρια. Κανεὶς τῶν ἑσῶν δὲν ὁμολογεῖ ποῦ θρῆσκεται ὁ ἀγγλικὸς στρατός. Ἀπεναντίας κατορθώνουν νὰ αἰχμαλωτίσουν τὸν ἀρχηγὸ τῶν ἐπαναστατῶν, ποῦ κρατοῦν ὡς ἄμμο μέρη στὸν πύργον τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ φιλὰ δέχονται νὰ ἐρχεται, ἕνα σὺνταγμα εἰς βοήθειάν των, ἀλλὰ συγκρούσονται ἀνακαλύπτοντες ὅτι οἱ Ἰνδοὶ τοὺς ἔχουν στήσῃ ἐνέδραν γιὰ νὰ τοὺς κατασφάξουν. Ὁ Γκάνγκα Ντίν ἐτοιμοθάνατος, σέρνεται ἔως πρὸς κρηφὴν τοῦ πύργου καὶ μὲ μίαν ἀδάγκαν σημαίνει «κίνδυνον». Ἐπὶ τοῦ σὺνταγμα ἀποφεύγει τὴν παγίδα.

Ἐπακολουθεῖ φονικωτάτη μάχη. Οἱ ἐπαναστάται συντριβονται καὶ τὸ σὺνταγμα ἐπιστρέφει στὸ στρατόπεδον ὅπου γίνετα ἡ ταφὴ τῶν θυμάτων μέρη σὲ μίαν συγκινητικὴν τελεστῆ. Ἐνας δημοσιογράφος ὁ νομαζόμενος Ρούντιερ Κιπλίγκ χαράζει τότε μερικὰ λόγια ἐπάνω στὴν ἄμμο ἐνὸς τάφου: Ἐκάνγκα Ντίν ὁ ὑδροφόρος, Γκάνγκα Ντίν ὁ κάλλιτος μεταξῷ τῶν ἀνδρείων. Καὶ ὁ σὺνταγματάρχης, κατὰ τὸν ἐπικλῆσει λόγο του, τιμητικῶς ὀνομάζει δεκανεῖα τὸν ἠρωικὸν Γκάνγκα Ντίν ποῦ ὁ μόνος του πόθος ἦταν νὰ γίνῃ στρατιώτης μὴ μέρη.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἔχει φθάσει ἐκεῖ καὶ ἡ μνηστὴρ τοῦ Μπαλαντίν, ἡ «Ἐμυ» (Τζέσση Φονταίν) ἡ ὁποία θέλει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ φύγῃ. Ἀλλὰ ἐκείνος μένει ἀμετάπειστος καὶ πηγαίνει νὰ βοηθῆ τὸ φίλον του ποῦ κινδυνεύει.

Η ΑΝΩΝ. ΕΛ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΚΟΥΡΑΣ - ΦΙΛΜΣ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ...

Παο' ἄλο ὅτι ἡ ζέση δὲν ἔννοσι νὰ ὑποχωρήσῃ οἱ Ἀθηναῖκοι κινματογράφοι ἀρχισον κιάλας νὰ ἐτοιμάζονται. Πόλεμοι ὠστοὶ γίνονται ἀνάμμε στὶς διάφορες Κινματογραφικῆς

εἰς φιλμ, ποῦ φέτος κοντὰ στὶς ἄλλες ἄρσιες αἰθούσας τῆς θὰ προσέβῃ καὶ μὴ καινοσύνια, ἕνα ἀληθινὸ στολίδι τῆς Ἀθήνας. Τὸ «Ἄστου» τὸ «Ἄστου» θὰ εἶνε ὁ Κινματο-

γράφος ποῦ ἔλειπε ἀπὸ τὴν Ἄσθην. Θάξει 500 θέσεις, καὶ θὰ παρουσιάσῃται γιὰ ἕνα ἀναπτυγμένο καὶ δύσκολον κοινόν. Αὐτὸς ἄλλως τε εἶναι καὶ ὁ λόγος τοῦ θ' ἡ εἰσιτήρια θὰ εἶναι ὑπερτιμ-

Ἡ ΣΑΡΑ ΜΠΟΥΑΓΙΕ καὶ ἡ ΙΡΕΝ ΝΤΑΝ στὸ πρῶτον παθητικὸν ρομάντο ποῦ παρουσιάσῃ ὡς τῶρα ἡ παγκόσμια Κινματογραφία: «Ο ΠΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

ΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ «ΑΣΤΥ», «ΑΤΤΙΚΟΝ» «ΠΑΝΘΕΟΝ» ΚΑΙ «ΡΕΞ»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΡΕΞ» ΜΠΟ ΖΕΣΤ, Γκάρυ Κούπερ-Ραύ Μίλλαν ΣΑΙΝ ΛΟΥΓ'ΙΣ ΜΠΙΛΟΥΖ, Ντόροθυ Λαμπούρ ΓΥΠΙΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ, Τάυρον Πάουερ-Μαντελέν Κερόλ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ, Μπάζιλ Ρά

